

Martin d'Ancona (Lindenberg) werd geboren op 20 mei 1934 in Amsterdam. Hij was de zoon van Selina (Lina) Blog (1908) en Simon d'Ancona (1907–1984). Zijn ouders trouwden op 22 maart 1933 en zijn vijf jaar later op 21 april 1938 gescheiden.

In 1939 verhuisde Martin en zijn moeder van de Middenweg naar Amsteldijk 87hs. Zijn moeder, die verpleegster was, runde daar een Tehuis voor Ouden van Dagen. Het rusthuis was een liberaal Israëlitisch rusthuis voor zeer zieke en

hulpbehoevende patiënten. De bewoners konden er koosjer eten, en de Joodse feestdagen en gebruiken werden er gevolgd. Zijn tante Jeannette Blog was leerling-verpleegster en woonde ook een tijd op dit adres. Max Israel Lindenberg (1894 –1954) was er verpleger en bedrijfsleider. Zijn moeder hertrouwde op 11 februari 1942 met hem.

Tijdens de oorlog had zijn moeder een Sperre (voorlopig uitstel van deportatie) wegens het werk van Max en tijdens een groot deel van de bezetting kon het rusthuis blijven functioneren. Veel van de bewoners werden uiteindelijk gedeporteerd en vermoord. Tante Jeannette werd op 9 april 1943 in vernietigingskamp Sobibor vermoord.

Martin en zijn moeder gingen waarschijnlijk in september 1944 in de onderduik. De archiefkaart geeft aan VOW (*Vertrokken Onbekend Waarheen*). Martin, zijn moeder en stiefvader overleefden de oorlog en in september 1945 werden ze geregistreerd op de Amstelkade 119².

Voor de oorlog bestonden er in Nederland verschillende Joodse gesloten groepen. Een doorstart na de oorlog was niet mogelijk omdat veel leden en leiders waren gedeporteerd en vermoord. Alleen in Den Haag begon de T.O.P. groep weer. Er was ook in Amsterdam belangstelling en daar werd een groep opgericht. De organisatie was, net als elke joodse organisatie, Zionistisch ingesteld. Ze richtte haar leden op wat toen nog Palestina heette en wilden hun belofte bij de installatie ook op die manier inrichten. Dit bleek in verband met de spelregels van de NPV niet mogelijk. Het installatieteken werd een Davidster. Er werden geen insignes van de NPV overgenomen en in plaats van een hoed werd een baret gedragen. De organisatie werd Tsofoeth (Hebreeuws voor padvinderij) genoemd. De verkenners kregen de Hebreeuwse naam Tsofim en padvinders Tsofoth. Er werd eind 1947 gestart met een verkennersgroep Misjmar Tikwatenoe onder leiding van Edzard Izaks, een gediplomeerd verkennersleider. In januari 1948 werd hij formeel geïnstalleerd. Op 20 juni 1948 werd een meisjesvendel erkend met de naam Deworah.

De Amsterdamse en Haagse groepen gingen in mei 1949 samenwerken in de Vereniging 'De Joodse Padvinders in Nederland' (JPN). Er volgden nog meer groepen, onder andere bij Joodse instellingen in Hilversum en Apeldoorn én in Enschede en Hilversum. Martin werd actief bij de joodse groep in Amsterdam. Door een noodlottig ongeval kwam hij op 18 april 1949 in Amsterdam om. Hij werd begraven op de Joodse begraafplaats in Diemen.

In de krant verscheen een paar dagen later een rouwadvertentie van de Joodse T.O.P. groep uit Den Haag en de Joodse Tsofioeth groep uit Amsterdam.

Meer informatie

[Huize Blog - joodsamsterdam](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 22 apr 1949 - Art. 64 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 29 apr 1949 - Art. 86 | Delpher](#)

[Algemeen Handelsblad » 20 apr 1949 - Art. 75 | Delpher](#)

[De Telegraaf » 12 feb 1942 - Art. 97 | Delpher](#)

[Archiefkaart Amsterdam Indexen](#)

[Tsofioeth - Scoutpedia.nl](#)

[Max Lindenberg Joods monument](#)

[Selina Lindenberg-Blog Joods monument](#)

[Martin d'Ancona \(Amsterdam, 20 mei 1934 - Amsterdam, 18 april 1949\) - Oorlogsbronnen.nl](#)

[Selina Lindenberg Blog \(locatie onbekend, 6 oktober 1908 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Arolsen Archives - International Center on Nazi Persecution | 01020402 161 - Dokumente mit Namen ab LIJMER, Wolf | 01020402 161 - Documents with names from LIJMER, Wolf | 01020402 161 - Dokumente mit Namen ab LIJMER, Wolf](#)

[Max I Lindenberg \(locatie onbekend, 15 augustus 1894 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.